

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **A. A. S. B.**, narozený dne xxx
státní příslušností Kubánská republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2022 č. j. KRPA-53213-35/ČJ-2022-000022-MIG

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 14. 3. 2022 č. j. KRPA-53213-35/ČJ-2022-000022-MIG se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo dle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o prodloužení doby jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovené rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 2. 2022 č. j. KRPA-53213-18/ČJ-2022-000022-MIG, a to o 90 dnů.
2. Žalobce ve své žalobě namítal, že prodloužení zajištění je nezákonné, protože účel zajištění nemůže být naplněn. Měl za to, že žalovaný neuvedl, z jakého důvodu se domnívá, že správní orgán nebude o jeho odvolání ve věci správního vyhoštění schopen rozhodnout bez zbytečného odkladu. Namítl, že mu není jasné, z jakého důvodu nebylo jeho odvolání dosud postoupeno odvolacímu správnímu orgánu, ačkoliv již uplynulo 14 dní od jeho doručení. Za neodůvodněné považoval také připočtení lhůty dle ust. § 71 správního řádu do doby trvání zajištění. Žalobci také nebylo zřejmé, jak žalovaný dospěl k závěru, že k zajištění realizace správního vyhoštění bude zapotřebí přibližně doba 30 dnů, když zcela chybí časový odhad trvání jednotlivých kroků. Konstatoval, že z napadeného rozhodnutí vůbec nevyplývá, na jakém základě se žalovaný domnívá, že v průběhu doby prodloužení zajištění dojde k realizaci vyhoštění a jaké jsou jeho zkušenosti s příslušnými orgány Kubánské republiky. Dobu prodloužení zajištění považoval za nepřiměřenou a nepodloženou. Na podporu svých tvrzení uvedl několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně uvedl skutečnosti, které ho vedly k vydání napadeného rozhodnutí o prodloužení doby zajištění. V odůvodnění se vyjádřil k tomu, proč prodloužuje dobu zajištění o 90 dnů, přičemž ve svém rozhodnutí zhodnotil veškeré okolnosti, které jasně a zřetelně označil. Měl za to, že při stanovení doby prodloužení zajištění postupoval plně v souladu se zákonem, protože přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů a všech potřebných náležitostí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v zákonem stanovené lhůtě nenavrhl nařízení jednání a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-53213-1/ČJ-2022-001163 ze dne 15. 2. 2022, protokol o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPA-53213-12/ČJ-2022-000022-SV ze dne 16. 2. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. KRPA-53213-35/ČJ-2022-000022-MIG ze dne 14. 3. 2022.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 2. 2022 byl na adrese xxx kontrolován hlídkou policie cizinec, který byl ztotožněn jako žalobce. V předloženém cestovním dokladu nebyla obsažena víza k pobytu na území České republiky a poslední vstupní razítko bylo ze dne 23. 11. 2021 s místem vstupu v Srbsku. Následně byl žalobce omezen na osobní svobodě a převezen na oddělení cizinecké policie k dalším úkonům.
8. Z provedeného výsledku žalobce v rámci řízení o správním vyhoštění dne 16. 2. 2022 vyplynulo, že žalobce se narodil na Kubě, je svobodný a nemá žádné děti. Na Kubě byl naposledy dne 29. 8. 2021, poté letecky odcestoval do Ruska, kde pobýval několik měsíců, pokusil se zajistit si doklady k pobytu, ale nepodařilo se mu to. V listopadu 2021 letecky vycestoval do Srbska, ze kterého pěšky přešel do Maďarska, kde si zajistil taxi, které ho odvezlo na Slovensko. Následně vlakem

přicestoval do Prahy, cílem jeho cesty bylo Německo. O azyl nikde nežádal, všichni jeho příbuzní žijí na Kubě.

9. Dále ze správního spisu vyplynulo, že rozhodnutím ze dne 17. 2. 2022, č. j. KRPA-53213-20/ČJ-2022-000022-MIG, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců, a to v délce 1 roku.
10. Žalovaný vydal dne 17. 2. 2022 rozhodnutí, kterým rozhodl o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na dobu 30 dnů. Tato doba byla žalobou napadeným rozhodnutím č. j. KRPA-53213-35/ČJ-2022-000022-MIG ze dne 14. 3. 2022 prodloužena o 90 dnů.
11. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
12. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *police je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zabavení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
13. Podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *police v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je police povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je police oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
14. Podle ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců *police je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí police ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
15. Městský soud shledal důvodnou námitku ohledně nedostatečného odůvodnění doby trvání zajištění. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011 – 79 dospěl k závěru, že: „[v]edlejší ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění cizince za účelem jeho vyhoštění, jímž se stanoví doba trvání zajištění (§ 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), musí být řádně odůvodněno ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, aby bylo možné přezkoumat, zda správní orgán nezneužil správní uvážení či nepřekročil jeho meze. Hlavním kritériem pro stanovení doby trvání zajištění je předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění (§ 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), proto musí být v odůvodnění rozhodnutí o zajištění uveden výčet předpokládaných úkonů potřebných k realizaci vyhoštění s uvedením odhadu jejich časové náročnosti“. V uvedeném rozhodnutí soud dále uvedl, že „[s]právní orgán musí v odůvodnění vedlejšího ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Pouze v případě, kdy jsou shora uvedené úvahy obsaženy ve správním rozhodnutí a dle své povahy mají oporu ve správním spisu, mohou se soudy ve správním soudnictví ujmout své přezkumné činnosti a posoudit, zda správní orgán nepřekročil meze správního uvážení či ho nezneužil (§ 78 odst. 1 in fine s. ř. s.). Posouzení okolností uvedených v citovaném rozsudku však v napadeném rozhodnutí žalovaného absentuje. Žalovaný ve svém rozhodnutí doslova uvedl: „Správní orgán je nucen dobu zajištění prodloužit, aby bylo možno naplnit cíl

toboto rozhodnutí a ukončit Váš pobyt na území. Správní orgán rovněž při stanovení doby trvání zajištění je také nucen přihlídnout k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle §163 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb. obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince na Kubu, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 kalendářních dnů a to zejména s ohledem na nynější situaci ohledně celosvětové pandemie SARS Covid -19.“

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí však nelze nalézt naplnění požadavků stanovených zákonem, ani vyložených v uvedeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Odůvodnění vedlejšího výroku o délce zajištění žalobce mělo spočívat v precizní konkretizaci délky jednotlivých úkonů, které bude zapotřebí učinit v době, během níž bude žalobce zajištěn. Vzhledem k tomu, že zajištěním dochází k omezení na osobní svobodě, je důležité, aby zajištění trvalo nejkratší možnou dobu. Obecné odůvodnění zmiňovaného výroku rozhodnutí žalovaného pak nelze označit za přesvědčivé, není v něm obsažen nejen konkrétní, ale ani přibližný časový odhad jednotlivých úkonů, které žalovaný považuje za nezbytné k realizaci správního vyhoštění, není tak možné přezkoumat, zda je doba 30 dnů nejkratší možnou pro realizaci daných úkonů. S ohledem na to pak není ani možné přezkoumat, zda celková doba prodloužení zajištění o 90 dnů byla stanovena v nejkratší možné délce trvání.

16. Soud závěrem také poznamenává, že mu byla předložena kopie spisového materiálu, která neobsahuje původní rozhodnutí o zajištění žalobce č. j. KRPA-53213-18/ČJ-2022-000022-MIG ze dne 17. 2. 2022, vadný či neúplný spis přitom soudu znemožňuje provést řádný a úplný přezkum rozhodnutí žalovaného. Nelze tedy jinak než rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost.
17. S přihlédnutím ke shora uvedenému nezbylo soudu než žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající nedostatku důvodů rozhodnutí. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení. Ze spisu městského soudu ovšem nevyplývá, že by mu v řízení před soudem jakékoliv důvodně vynaložené náklady vznikly. Žalobce neměl náklady se zaplacením soudního poplatku, neboť cizinci jsou v řízení ve věcech rozhodnutí o prodloužení zajištění osvobozeni od placení soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Neměl ani náklady spojené s právním zastoupením, neboť v řízení před městským soudem nebyl zastoupen. Žalobci tak žádnou náhradu nákladů řízení před městským soudem nelze přiznat. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Zuzana Fialková

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. dubna 2022

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně